

Αἰσχροῦς καὶ κακοτρόπου δούλης ἐρά (= ἐράει) δεσπότης.
Ἡ δὲ χρυσίον λαμβάνουσα λαμπρῶς ἐαυτὴν κοσμεῖ (= κοσμέει) καὶ τῇ ἰδίᾳ δεσποίνῃ μάχας συνάπτει· τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ θύει συνεχῶς καὶ εὐχεται ὥς ὠραίαν αὐτὴν ποιούσῃ (да направит). Ἡ δὲ καθ' ὕπνου τῇ δούλῃ φησὶ μὴ ἔχειν αὐτῇ χάριν «ἀλλ' ἐκείνῳ ὀργίζομαι ὅτι σὺ φαίνῃ καλή».

Ὅτι οὐ δεῖ τυφοῦσθαι (= τυφόμεσθαι) τοὺς δι' αἰσχροῦς πλουτοῦντας (= πλουτέοντας) καὶ μάλιστα, εἰ ἀγενεῖς εἰσὶ καὶ ἄμορφοι.